

Nr 104.

Ankom till riksdagens kansli den 20 maj 1932 kl. 3 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen under sjätte huvudtiteln gjorda framställningar om vissa anslag till vägväsendet m. m. jämte i ämnet väckta motioner.

(4:e avd.)

I den till riksdagen den 4 januari 1932 avlätna propositionen (nr 1) angående statsverkets tillstånd och behov under budgetåret 1932/1933 har Kungl. Maj:t under sjätte huvudtiteln (punkt 11 av det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för samma dag) föreslagit riksdagen att till byggande av landsvägar och vanliga bygdevägar för budgetåret 1932/1933 anvisa ett extra reservationsanslag av 5,250,000 kronor att direkt utgå av automobilskattemedel.

Under punkt 17 har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att till förbättring och underhåll av för automobiltrafiken viktiga gator och vägar i städerna för budgetåret 1932/1933 anvisa ett extra förslagsanslag av 11,697,400 kronor, att direkt utgå av automobilskattemedel.

Under punkt 18 har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att *dels* till förbättring och underhåll av för automobiltrafiken viktiga vägar å landsbygden för budgetåret 1932/1933 anvisa ett extra förslagsanslag av 46,789,600 kronor, att direkt utgå av automobilskattemedel; *dels ock* medgiva, att av landsbygdens andel för budgetåret 1932/1933 av automobilskattemedlen må disponeras ett sammanlagt belopp av högst 1,800,000 kronor för tilldelning av ett tillfälligt extra tilläggsbidrag åt mera betungade väghållningsdistrikt för 1932 års kostnader för vägunderhåll och vinterväghållning, att utgå vid sidan av det enligt 3 § 1 mom. förordningen om fördelning av automobilskattemedel utgående bidraget av 45 procent och i huvudsaklig överensstämmelse med de under föregående punkt angivna grunderna.

Under punkten 19 har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att — med utslutande ur riksstaten av *dels* det ordinarie förslagsanslaget till bidrag till vägunderhållet på landet m. m. och *dels* det ordinarie förslagsanslaget till ytterligare bidrag till vägunderhållet på landet m. m., att direkt utgå av automobilskattemedel — i riksstaten för budgetåret 1932/1933 upptaga ett ordinarie förslagsanslag till bidrag till vägunderhållet på landet m. m., att direkt utgå av automobilskattemedel, med 15,600,000 kronor.

Beträffande utredningen i dessa ärenden får utskottet hänvisa till åberopade statsrådsprotokollet.

I samband med Kungl. Maj:ts omförmälda förslag har utskottet till behandling förehåft vissa motioner, nämligen

följande, väckta i anledning av Kungl. Maj:ts förslag under punkten 11:

dels två likalydande motioner, nr 110 inom första kammaren av herr *G. Möller* m. fl. och nr 196 inom andra kammaren av herr *P. A. Hansson* i Stockholm m. fl., vari hemställts, att riksdagen för budgetåret 1932/1933 måtte, såvitt nu är fråga, anvisa till byggande av landsvägar och vanliga bygdevägar utöver av Kungl. Maj:t föreslagna 5,250,000 kronor ett extra reservationsanslag av 5,000,000 kronor;

dels två andra likalydande motioner, nr 224 inom första kammaren av herr *K. O. Ericson* m. fl. och nr 332 inom andra kammaren av herr *O. Olsson* i Kullenbergstorp m. fl. i vilka yrkats, att riksdagen måtte besluta, att anslaget till byggande av landsvägar och vanliga bygdevägar skall utgå med 5,250,000 kronor, varav hälften eller 2,625,000 kronor av automobilskattemedel, samt att riksdagen för samma ändamål måtte bevilja ett anslag av 2,625,000 kronor för nästa budgetår;

dels ock motionen nr 284 inom andra kammaren av herr *E. E. Lindmark*, som föreslagit, att till byggande av landsvägar och vanliga bygdevägar för budgetåret 1932/1933 måtte anvisas ett extra reservationsanslag av 5,250,000 kronor, att utgå av vanliga statsinkomster;

samt följande, väckta i anledning av Kungl. Maj:ts under punkterna 17—19 framställda förslag:

dels två likalydande motioner, nr 223 inom första kammaren av herr *K. O. Ericson* m. fl. och nr 331 inom andra kammaren av herr *O. Olsson* i Kullenbergstorp m. fl., i vilka yrkats, att statens bidrag till vägunderhållet m. m. måtte utgå med 5 procent å verklig respektive uppskattad kostnad för år 1931 och att bidraget av automobilskattemedel till vägunderhåll höjes från nuvarande 45 procent till 55 procent, samt att riksdagen för ändamålet måtte bevilja av statsmedel ett anslag för nästa budgetår av 2,600,000 kronor;

dels två andra likalydande motioner, nr 225 inom första kammaren av herr *K. O. Ericson* m. fl. och nr 333 inom andra kammaren av herr *O. Olsson* i Kullenbergstorp m. fl., i vilka hemställts, att riksdagen måtte besluta att 1 § av förordningen om fördelning av automobilskattemedel erhåller följande lydelse:

§ 1.

De under — — — statens automobilskattemedelsfond.

Från nämnda — — — fiskerinäringens befrämjande.

Till understödjande — — — högst 120,000 kronor.

Av återstående skattemedel skola femton procent tillfalla rikets städer för att användas till dessas gatu- och väghållning samt åttiofem procent till landsbygden för att användas företrädesvis till förbättring och underhåll av för den allmänna samfärdseln särskilt betydelsefulla vägar och broar;

dels ock motionen nr 226 inom första kammaren av herr *J. Larsson* i Örbyhus, vilken föreslagit, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t

anhålla, att Kungl. Maj:t ville utreda och för riksdagen framlägga förslag till ändrade grunder för bilskattemedlens fördelning mellan de olika länsfonderna.

Beträffande de av motionärerna till stöd för deras framställningar åberopade skälen får utskottet hänvisa till vad motionerna därutinnan innehålla.

Vidare har Kungl. Maj:t i en till riksdagen avlåten, den 26 februari 1932 dagtecknad proposition, nr 176, vilken hänvisats till statsutskottets förberedande handläggning, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen antaga ett vid propositionen fogat förslag till förordning om ändrad lydelse av 1 och 2 §§ förordningen den 16 maj 1930 (nr 161) om fördelning av automobilskattemedel av följande lydelse:

Förslag till Förordning

om ändrad lydelse av 1 och 2 §§ förordningen den 16 maj 1930
(nr 161) om fördelning av automobilskattemedel.

Härigenom förordnas, att 1 och 2 §§ förordningen den 16 maj 1930 om fördelning av automobilskattemedel skola, 1 § i nedan angiven del, hava följande ändrade lydelse:

1 §.

De under — — — statens automobilskattemedelsfond.

Från nämnda fond skola i första hand bestridas *dels* de enligt gällande lagar angående väghållningsbesvärets utgörande på landet samt om ödebygdsvägar utgående statsbidragen till vägunderhåll och vinterväghållning, *dels* vad av automobilskattemedel skall utgå till bestridande av kostnaderna för vägorganisationen i länen, *dels* vad i enlighet med å riksstaten anvisade anslag skall av automobilskattemedel utgå som bidrag till byggande av landsvägar och vanliga bygdevägar, *dels ock* vad som jämlikt i sådant avseende meddelade bestämmelser skall av dylika medel ställas till lantbruksstyrelsens förfogande att användas till fiskerinäringens befrämjande.

Till understödjande — — — 120,000 kronor.

Av återstående — — — och broar.

2 §.

Av städerna tillkommande andel av skattemedlen skola sextiofem procent fördelas mellan de särskilda städerna i förhållande till de belopp, som från dem influtit i automobilskatt.

Angående fördelningen av återstående trettiofem procent förordnar Konungen.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1932; dock att allenast vad i 2 § stadgas skall äga tillämpning vid fördelningen av de under budgetåret 1931/1932 influtna automobilskattemedlen.

Beträffande utredningen i detta ärende får utskottet hänvisa till åberopade statsrådsprotokollet.

I samband med Kungl. Maj:ts proposition nr 176 har utskottet till behandling förehått följande motioner, nämligen

dels två likalydande motioner, väckta den ena, nr 336, inom första kammaren av herr *A. E. Lindblad* m. fl. och den andra, nr 489, inom andra kammaren av herr *O. Andersson* i Malmö m. fl. i vilka hemställts, att riksdagen måtte besluta, att, därest riksdagen bifaller Kungl. Maj:ts proposition nr 176, om förslag till ändrad lydelse av 1 och 2 §§ i förordningen den 16 maj 1930 (nr 161) om fördelning av automobilskattemedel, § 2 i nämnda förordning måtte erhålla följande lydelse:

§ 2.

Av städerna tillkommande andel av skattemedlen skola åttio procent fördelas mellan de särskilda städerna i förhållande till de belopp, som från dem influtit i automobilskatt.

Angående fördelningen av återstående tjugu procent förordnar Konungen.

dels en av herr *O. H. Åkerberg* m. fl. inom första kammaren väckt motion, nr 341, i vilken hemställts, att riksdagen måtte, oberoende av vad som kan bli bestämt angående fördelningsgrunderna för städernas andel av automobilskattemedel för år 1932/33, besluta, att förutvarande fördelningsgrunder skola tillämpas beträffande de under 1931/32 inflytande automobilskattemedlen;

dels en av *samme motionär* m. fl. inom första kammaren väckt motion, nr 342, i vilken hemställts, att riksdagen måtte besluta sådan ändring av förslag i kungl. proposition nr 176, att från de anslag, som i första hand skola bestridas från automobilskattemedelsfonden, undantages anslaget till byggandet av landsvägar och vanliga bygdevägar;

dels ock en av herrar *J. J. E. Weijne* och *F. E. W. Olson* i Göteborg inom andra kammaren väckt motion, nr 490, i vilken hemställes, att riksdagen måtte besluta sådan ändring av förslaget i kungl. propositionen nr 176, att från de anslag, som i första hand skola bestridas från automobilskattemedelsfonden, undantages anslaget till byggandet av landsvägar och vanliga bygdevägar.

I fråga om de av motionärerna till stöd för omförmälda yrkanden anförda skälen får utskottet hänvisa till dessa motioner.

Därjämte har utskottet i detta sammanhang förehått vissa uttalanden av departementschefen i det vid propositionen, nr 211, angående fortsatta åt-

gärder till lindrande av arbetslösheten inom stenindustrin m. m., fogade utdraget av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för den 11 mars 1932, vilka uttalanden avse beviljande ur inestående automobilskattemedel av förskott åt vägdistrikt och kommuner för igångsättande av vägföretag, till vilka statbidrag eller bidrag av automobilskattemedel beräknas framdeles skola utgå.

Rörande utredningen härutinnan får utskottet hänvisa till sistnämnda statsrådsprotokoll.

Slutligen har utskottet i förevarande sammanhang behandlat två likalydande motioner, väckta den ena, nr 111, inom första kammaren av herr *G. Möller* m. fl. och den andra, nr 197, inom andra kammaren av herr *P. A. Hansson* i Stockholm m. fl., i vilka hemställts, att riksdagen måtte besluta att för budgetåret 1932/1933 ställa ett belopp av 5 miljoner kronor till Kungl. Maj:ts förfogande att som lån mot rimliga ränte- och amorteringsvillkor, som bestämmas av Kungl. Maj:t, utlämnas till särskilt ekonomiskt betungade vägdistrikt, för igångsättande av vägarbeten med därmed följande ökade arbetstillfällen.

De till stöd för denna framställning åberopade skälen återfinnas i motionen I: 109.

Till byggande av landsvägar och vanliga bygdevägar stod för vartdera av budgetåren 1926—1928 till förfogande anslag å tillhopa 4,000,000 kronor. För vartdera av budgetåren 1928—1930 bestämdes anslagsbeloppet för detta ändamål till 4,500,000 kronor. För budgetåret 1930/1931 höjde riksdagen anslaget till 5,000,000 kronor. Samtidigt företog riksdagen, i anslutning till motionsvis framställda yrkanden, sådan ändring i de för anslagets användning stadgade grunderna, att statsbidrag till de med detsamma avsedda vägföretagen finge utgå med högst tre fjärdedelar i stället för, såsom dittills gällt, två tredjedelar av den beräknade kostnaden för vederbörande företag.

Vid 1931 års riksdag föreslog Kungl. Maj:t att ifrågavarande anslag skulle för budgetåret 1931/1932 upptagas med oförändrat belopp, 5,000,000 kronor. Riksdagen höjde emellertid anslagsbeloppet till 5,250,000 kronor. Samtidigt beslöt riksdagen med anledning av i statsverkspropositionen framställt förslag sådan ändring i grunderna för bidrag till kostnad för lösen av mark m. m., att allmän rätt till marklösenbidrag vid vägförbättringar infördes.

Nu gällande föreskrifter beträffande bidrag från förevarande anslag innefattas i kungörelsen den 16 maj 1930 (nr 163) angående statsbidrag till allmänna vägars byggande m. m. med däri genom kungörelse den 21 maj 1931 (nr 228) gjorda ändringar.

Anslagets fördelning sker med huvudsaklig ledning av länsvis upprättade flerårsplaner. De för närvarande gällande flerårsplanerna avse treårsperioden 1931—1933.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har hemställt, att till byggande av landsvägar och vanliga bygdevägar måtte för budgetåret 1932/1933 anvisas ett

Byggande av
landsvägar och
vanliga
bygdevägar.

extra reservationsanslag av 5,250,000 kronor, varvid styrelsen anført bland annat följande:

I enlighet med upprättade flerårsplaner uppgå för budgetåren 1930—1933 länens sammanlagda anslagskrav för byggande av landsvägar och vanliga bygdevägar till 15,524,059 kronor. Sedan riksdagen för budgetåren 1930/1931 och 1931/1932 anvisat respektive 5,000,000 och 5,250,000 kronor, skulle sålunda för budgetåret 1932/1933 erfordras i avrundat tal 5,250,000 kronor.

Av nämnda flerårsplaner framgår, att till fullbordande av arbeten, som med statsbidrag från förevarande anslag igångsättas under perioden 1931—1933, erfordras i statsbidrag efter nämnda periods slut omkring 8,000,000 kronor. Vidare framgår av de till flerårsplanerna fogade redogörelserna för de viktigare företag, vilka icke upptagits i flerårsplanerna och vilka, såvitt kan överskådas, synas böra komma till utförande inom länen, att synnerligen stora krav föreligga på statsbidrag till ifrågavarande slag av vägbyggnader.

Någon nedgång i anslagsbehovet till byggande av landsvägar och vanliga bygdevägar kan icke förväntas ske under de närmaste åren. Av de utav länsstyrelserna uppgjorda flerårsplanerna med tillhörande redogörelser framgår, att en höjning av ifrågavarande anslag borde vidtagas, om vägnätet skall kunna bli utbyggt inom rimlig tid. Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen anser sig emellertid, med hänsyn till redan upprättade flerårsplaner och i avslutning till Kungl. Maj:ts cirkulär den 12 juni 1931 till statsmyndigheterna angående sträng återhållsamhet i avseende å framställningar om anslagsäskanden att föreläggas 1932 års riksdag, icke böra föreslå högre anslagsbelopp än som av riksdagen beviljats för innevarande budgetår för ifrågavarande ändamål.

Hos Kungl. Maj:t har *svenska byggnadsentreprenörföreningen* hemställt, att till förstärkning av ifrågavarande anslag måtte anvisas ett belopp av förslagsvis 5,000,000 kronor, att användas till sådana arbeten som omedelbart kunna igångsättas.

Departementschefen har för egen del anført följande.

Det av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen äskade anslagsbeloppet, 5,250,000 kronor, utgör i avrundat tal det belopp, som under budgetåret 1932/1933 behöver stå till förfogande för bidrag till kostnaderna för de i länens flerårsplaner upptagna landsvägarna och vanliga bygdevägarna, och motsvarar vad som för ändamålet utgår under nu löpande budgetår. Vad styrelsen sålunda föreslagit anser jag mig böra biträda.

Såsom i det föregående anförts skulle förevarande anslag från och med nästkommande budgetår i riksstaten upptagas att direkt utgå av automobilskattemedel. Någon anledning att i samband därmed ifrågasätta ändring beträffande grunderna för anslaget synes icke föreligga, helst spörsmålet om vägväsendets finansiering läres i sin helhet bliva föremål för behandling av 1929 års vägsakkunniga.

Gällande bestämmelser beträffande automobilskattemedlens fördelning återfinnas i förordningen om fördelning av automobilskattemedel den 16 maj 1930 (nr 161) med däri genom förordning den 21 maj 1931 (nr 226) gjorda ändringar.

Enligt dessa bestämmelser skola de under visst budgetår jämlikt förordningarna om automobilskatt, om särskild skatt å automobilgummiringar och om särskild skatt å bensin och motorsprit eller jämlikt de särskilda bestäm-

melser, Kungl. Maj:t enligt 18 § i automobilskatteförordningen må hava meddelat, influtna skattemedlen (*automobilskattemedel*) i räkenskaperna från vederbörande anslag under sjätte huvudtiteln omföras till en särskild, av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen förvaltdad fond, benämnd statens automobilskattemedelsfond. Från nämnda fond skola i första hand bestridas *dels* hälften av de enligt gällande lagar angående väghållningsbesvärets utgörande på landet samt om ödebygdsvägar utgående statsbidragen till vägunderhåll och vinterväghållning, *dels* vad av automobilskattemedel skall utgå i avlöning åt vägingenjörer, biträdande vägingenjörer och vägingenjörsassistenter, *dels* vad som, jämlikt i sådant avseende gällande föreskrifter, av de enligt förenämnda förordning om särskild skatt å bensin och motorsprit influtna medlen skall ställas till lantbruksstyrelsens förfogande att användas till fiskerinäringens befrämjande, *dels ock* det belopp av högst 120,000 kronor, som enligt Kungl. Maj:ts bestämmande må utgå till understödande av forsknings- och undersökningsarbeten, vilka i synnerlig grad befrämja ett ändamålsenligt användande av automobilskattemedlen. Av återstående skattemedel skola 20 procent tillfalla rikets städer för att användas till dessas gatu- och väghållning samt 80 procent landsbygden för att användas företrädesvis till förbättring och underhåll av för den allmänna samfärdseln särskilt betydelsefulla vägar och broar (1 §). Inom vardera av dessa grupper avsättes viss del — av städernas andel 20 procent samt av landsbygdens andel 15 procent — att i utjämningsyfte fördelas på sätt Kungl. Maj:t förordnar (städernas och landsbygdens utjämningsandelar). Återstoden (80 %) av städernas totala andel fördelas mellan de särskilda städerna i förhållande till de belopp, som från dem influtit i automobilskatt (2 §). Av den del (85 %) utav landsbygdens totala andel, som ej avsättes såsom utjämningsandel, utgår till vägdistrikt, vars samtliga vägar övertagits till underhåll medelst vägkassan, bidrag med 45 procent av distriktets verkliga kostnad för vägunderhåll och vinterväghållning under nästföregående kalenderår, dock allenast därest vägunderhållet hela det året ålegat vägkassan (vägdistriktens direkta underhållsbidrag), varvid i nämnda kostnad jämväl inbegripes all förvaltningskostnad, som icke uppenbarligen avser byggande av väg. Vad av omförmälda 85 procent återstår — med undantag enligt särskilt beslut av riksdagen, varom i det följande förmäles — tillgodokommer de särskilda länen i förhållande till de belopp, som influtit i automobilskatt från respektive läns landsbygd (länens ordinarie andelar; 3 § 1 mom.). Även den i utjämningsyfte avsatta delen av landsbygdens totala andel tillgodokommer de särskilda länen, med fördelning dem emellan enligt Kungl. Maj:ts förordnande. Av de skattemedel, vilka såsom ordinarie andelar och utjämningsandelar tillgodokomma de särskilda länen, äger Kungl. Maj:t eller, efter Kungl. Maj:ts bestämmande, underordnad myndighet årligen bevilja bidrag till förbättring av för automobiltrafiken särskilt viktiga vägar och broar inom länet. Vidare äger Kungl. Maj:t av dessa skattemedel bevilja årliga bidrag till underhåll av sådana av vederbörande vägkassa underhållna vägar och broar, vilkas underhåll på grund av automobiltrafik i synnerlig grad försvåras, ävensom till sådan vinter-

väghållning, som är till särskilt gagn för automobiltrafiken (det s. k. extra underhållsbidraget; 4 §). Med avseende å budgetåret 1931/1932 gäller därjämte (riksdagens skrivelse nr 201 år 1931), att av landsbygdens andel för nämnda budgetår av automobilskattemedlen må disponeras ett belopp av högst 1,275,000 kronor för tilldelning av ett tillfälligt extra tilläggsbidrag åt mera betungande väghållningsdistrikt för 1931 års kostnader för vägunderhåll och vinterväghållning, att enligt av riksdagen angivna huvudgrunder utgå vid sidan av nyssnämnda direkta underhållsbidrag av 45 procent.

Underhålls-
kostnadernas
storlek.

Storleken av de totala underhållskostnaderna under kalenderåren 1926—1930 framgår av följande sammanställning i runda tal:

1926.....	kronor 30,800,000	1929.....	kronor 44,400,000
1927.....	» 34,500,000	1930.....	» 46,500,000
1928.....	» 38,000,000		

Den särskilt starka stegringen under år 1929 ansågs till icke oväsentlig del bero på exceptionella klimatiska förhållanden i landet.

Vad angår den totala underhållskostnaden för år 1932 har *väg- och vattenbyggnadsstyrelsen* i sin skrivelse den 3 september 1931 beräknat densamma till 58,600,000 kronor.

Departementschefen har i statsverkspropositionen för egen del anfört följande.

Ifrågavarande beräkningar synas hava lett till en väl hög slutsiffra. Sålunda är att märka att, sedan numera praktiskt taget samtliga väghållningsdistrikt övertagit vägunderhållet till bestridande av vägkassan, man icke har att såsom för tidigare år räkna med den särskilda stegring av förevarande kostnader, som framkommer i samband med övergång till vägkasseunderhåll. I betraktande härav och med hänsyn till de kostnadsbesparande verkningar, som ett fortsatt rationaliseringsarbete i avseende å vägunderhållet bör medföra, torde stegringen av de verkliga underhållskostnaderna kunna för år 1932 beräknas stanna vid 2,500,000 kronor. Med utgångspunkt från en normal underhållskostnad för år 1931 av 50,000,000 kronor skulle man alltså komma till en dylik kostnad för år 1932 av 52,500,000 kronor. Vad därefter beträffar det av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen upptagna beloppet 2,000,000 kronor för vägförbättringsarbeten vill jag framhålla att, såsom redan antytts, de härutinnan lämnade bestämmelserna endast innebära ett fastställande i viss omfattning av en förut — efter allt att döma ganska allmänt — tillämpad praxis. Berörda bestämmelser borde alltså, om de riktigt tillämpas, kunna verka minskande på underhållskostnaderna; i varje fall lära de under nyssnämnda förutsättning icke föranleda ökning av dessa kostnader. Man synes därför icke hava anledning att till den med hänsyn till normal stegring beräknade vägunderhållskostnaden för år 1932 lägga ytterligare belopp för dylika arbeten. Till förebyggande av missförstånd har jag genom cirkulärskrivelse den 1 december 1931 fäst myndigheternas uppmärksamhet på det med ifrågavarande bestämmelser avsedda syftet, i samband varmed jag ytterligare underströk vad jag, såsom förut återgivits, uttalat i 1931 års statsverksproposition ävensom framhöll angelägenheten av att underhållskostnaderna överhuvudtaget begränsades, givetvis utan att behövliga underhållsåtgärder därför eftersattes. Vad angår vägbeläggningar med begränsad varaktighet kunna kostnadsbesparande verkningar av desamma icke omedelbart framträda; fast-

mer torde utgifterna för beläggningarnas åstadkommande till en början för-
anleda något ökad belastning av underhållskontot. Väg- och vattenbyggnads-
styrelsen har i sådant hänseende räknat med ett belopp för år 1932 av 1,500,000
kronor. Enligt min mening synes denna ökning icke böra uppskattas till
högre belopp än 900,000 kronor. För uppsättande av vägmarken torde, på
sätt skett i väg- och vattenbyggnadsstyrelsens kalkyl, böra beräknas ett belopp
av 600,000 kronor. Med de nu angivna modifieringarna i väg- och vatten-
byggnadsstyrelsens beräkningar skulle alltså den totala underhållskostnaden
för år 1932 uppskattas till 54,000,000 kronor.

1931 års riksdag medgav (skrivelsen nr 201), att av landsbygdens andel av
automobilskattemedlen finge disponeras ett belopp av högst 1,275,000 kronor
för tilldelning av ett tillfälligt extra tilläggsbidrag åt mera betungade väg-
distrikt för 1931 års kostnader för vägunderhåll och vinterväghållning, att
utgå vid sidan av det s. k. direkta underhållsbidraget av automobilskatte-
medel å 45 procent. Med utgångspunkt från att medeltalet av den år 1931
utgående vägskatten beräknats för samtliga vägdistrikt uppgå till 18 öre per
vägfyrk uttalade sig riksdagen för att dylikt tilläggsbidrag tilldelades väg-
distrikt med en vägskatt för år 1931 (beslutad å vägstämma år 1930) av mer
än 20 öre och utginge med progressiv stegring, exempelvis på följande sätt:

Tillfälligt
extra under-
hållsbidrag
för år 1932.

Vägskatt per vägfyrk	Extra tillägg	Sammanlagt bidrag
21—22 öre	2 %	77 %
23—25 »	5 %	80 %
26—30 »	7 %	82 %
31—40 »	9 %	84 %
över 40 »	10 %	85 %.

Kostnaderna härför beräknades icke överstiga nyss angivna belopp av
1,275,000 kronor.

Departementschefen har i förevarande sammanhang yttrat bland annat
följande.

I motiveringen till beslutet om förenämnda tilläggsbidrag framhöll riks-
dagen dess natur av provisorium i avvaktan å pågående utredningars slut-
förande. Då dessa utredningar, varmed torde hava avsetts den åt 1929 års
vägsakkunniga uppdragna revisionen av 1891 års väglag m. m., ännu icke
avslutats och i betraktande av det beaktansvärda syfte, som ifrågavarande
bidrag är avsett att tillgodose, vill jag föreslå, att jämväl av 1932/1933 års
automobilskattemedel ett belopp på enahanda sätt reserveras för beredande av
motsvarande tilläggsbidrag för 1932 års underhållskostnad. Till underlag för
beräkningen av härför erforderligt belopp torde böra läggas de förutnämnda,
av 1931 års riksdag angivna huvudgrunderna. Den omständigheten, att väg-
skattens medeltal per vägfyrk i rikets samtliga vägdistrikt enligt av väg- och
vattenbyggnadsstyrelsen meddelad uppgift ökat från det för år 1931 beräk-
nade beloppet 18 öre till i det närmaste 20 öre för år 1932, synes mig icke
utgöra anledning att ifrågasätta någon höjning av det vägskattebelopp, som
skulle berättiga till erhållande av tilläggsbidrag, helst medeltalet för år 1931
torde hava uppskattats till något för lågt belopp samt verkställda utred-
ningar givit vid handen, att någon förskjutning av betydelse icke ägt rum
mellan den bidragsberättigade gruppen av vägdistrikt och övriga distrikt.
Ävenså finner jag de av riksdagen angivna procentsatserna för tilläggsbidra-
get vara lämpligt avvägda och böra ligga till grund för medelsberäkningen.

Med dessa utgångspunkter och under hänsynstagande till den för år 1932 beräknade underhållskostnaden, 54,000,000 kronor, har det för beredande av tilläggsbidrag erforderliga beloppet uppskattats till i runt tal 1,600,000 kronor. Då det icke låter sig göra att närmare beräkna den underhållskostnad, som kan komma att belöpa på de särskilda, här ifrågavarande vägdistrikten, och då det synes angeläget att i möjligaste mån kunna följa de i det föregående angivna huvudgrunderna, torde försiktigheten bjuda att för ifrågavarande ändamål reservera ett något högre belopp, förslagsvis högst 1,800,000 kronor.

Bidrag i vissa fall till nyanläggningar.

Härefter har *departementschefen* berört frågan om bidrag i vissa fall till nyanläggningar och därutinnan anfört följande.

Av de automobilskattemedel, som tillfalla landsbygden, får den på länsfonderna belöpande delen användas till bidrag till förbättring av för automobiltrafiken särskilt viktiga vägar med högst tre fjärdedelar av den beräknade kostnaden, där ej på grund av särskilda skäl högre bidrag prövas böra beviljas. Då bidrag — vare sig enbart av länsfondernas automobilskattemedel eller av sådana jämte andra statsmedel — ifrågasättes skola utgå med högre andel än tre fjärdedelar av den beräknade kostnaden, skall ärendet underställas Kungl. Maj:ts prövning. Bestämmelserna härom återfinnas i kungörelsen den 16 maj 1930 (nr 163) angående statsbidrag till allmänna vägars byggande m. m. med däri genom kungörelse den 21 maj 1931 (nr 228) gjorda ändringar. Beträffande nyanläggningar av landsvägar och vanliga bygdevägar stadgas i kungörelsen, att bidrag härtill kan utgå med högst tre fjärdedelar av den beräknade kostnaden. Författningen lämnar alltså icke möjlighet att bevilja högre bidrag till sistnämnda företag. Bidragen i fråga utgå av det här förut behandlade anslaget till byggande av landsvägar och vanliga bygdevägar.

Läget på arbetsmarknaden har nödvändiggjort igångsättande till arbetslöshetens lindrande av omfattande vägarbeten, såväl nyanläggnings- som omlägnings- och förbättringsarbeten, på ett tidigare stadium än som eljest varit avsett. Dylika företag utföras icke endast av vederbörande vägdistrikt i vanlig ordning med bidrag från förenämnda anslag till byggande av landsvägar och vanliga bygdevägar respektive av länens automobilskattefonder utan i betydande utsträckning även av statens arbetslöshetskommission, därvid i regel 75 procent av kostnaden täckas med arbetslöshetsmedel och återstoden av vägdistriktet, eller såsom statskommunala arbeten med visst bidrag av arbetslöshetsmedel till arbetslönerna.

I de fall då vägföretag, som utföras på ettdera av sistnämnda båda sätt, avse omlägnings- och förbättringsarbeten, föreligger, såsom av det förut sagda framgår, möjlighet att genom fyllnadsbidrag från vederbörande läns automobilskattefond kunna lämna ett välbehöfligt och för arbetenas igångsättande ofta nog oundgängligt tillskott för minskande av den på vägdistriktet fallande delen av kostnadsbeloppet. Så har ock skett i åtskilliga fall.

De omständigheter, vilka sälunda föranlett beredande av dylikt tillskott i fall av nyss angiven beskaffenhet, synas mig påkalla möjliggörande av motsvarande fyllnadsbidrag även vid nyanläggning av landsvägar och vanliga bygdevägar, då företags igångsättande föranledes av arbetslöshet, vare sig arbetet omhänderhaves av vägdistriktet eller arbetslöshetskommissionen. Det för byggande av dylika vägar avsedda anslaget läser emellertid icke kunna komma till användning för sådant ändamål, ej blott med hänsyn till gällande bestämmelser för anslagets användning, vilka bestämmelser åtminstone för närvarande icke synas böra ändras, utan även på grund av att anslaget i regel

icke lämnar tillgång till medel för andra företag än som på vanligt sätt komma i fråga för bidrag från detsamma. Vid sådant förhållande torde möjlighet att lämna dylika fyllnadsbidrag även till nyanläggningar kunna öppnas endast därest länens automobilskattefonder få för ändamålet användas. Om så sker, bör förfarandet ifråga givetvis komma i tillämpning endast beträffande sådana vägbyggnader, som erhålla eller vid utförande i vanlig ordning skulle hava erhållit bidrag från anslaget till landsvägar och vanliga bygdevägar. För en åtgärd i nu angiven riktning talar även, att i vissa av arbetslöshet betungade trakter av landet vägnätet ännu är så outvecklat, att nya vägbyggnader ofta äro av större och mera omedelbar betydelse för vägtrafiken än omlägnings- och förbättringsarbeten.

I betraktande av de icke alltför betydande belopp, som på detta sätt skulle från respektive länsfonder tagas i anspråk för ifrågavarande ändamål, läser härav någon olägenhet med hänsyn till medelsdispositionen i övrigt icke behöva uppkomma. Ett förfarande av nu angivet slag synes bland annat på grund av dess tillfälliga beskaffenhet icke behöva påkalla författningsändring.

Därest riksdagen icke uttalar erinran mot vad nu anförts och föreslagits, torde jag alltså efter prövning i varje särskilt fall kunna tillstyrka bifall i skäligen omfattning till framställningar om fyllnadsbidrag från länens automobilskattefonder även till här avsedda vägföretag.

Rörande städernas utjämningsandel har *departementschefen* anført bland annat följande:

Städernas-
utjämnings-
andel.

Med den successiva stegringen av inflytande automobilskattemedel har givetvis även städernas andel av dessa medel undergått en stark ökning. Städernas ordinarie andel uppgick sålunda år 1923 till 1,070,000 kronor och för budgetåret 1930/1931 till 7,080,000 kronor. För innevarande budgetår har samma andel beräknats komma att uppgå till omkring 8,400,000 kronor. Utjämningsandelen har ökat från ett belopp av 255,000 kronor år 1923 till 1,770,000 kronor för budgetåret 1930/1931 och beräknas av innevarande budgetårs medel utgå med ett belopp av i runt tal 2,100,000 kronor.

De medel, som enligt angiven grund tillfallit utjämningsandelen, hava emellertid visat sig icke motsvara det föreliggande behovet. Upplysningsvis må nämnas, att vid den fördelning av utjämningsandelen för budgetåret 1930/1931, som inom kort torde ske, föreligga bidragsansökningar, som vid bifall skulle med vanlig bidragskvot erfordra ett sammanlagt belopp av i runt tal 5,900,000 kronor. Det till fördelning disponibla beloppet uppgår, efter avdrag av vad som erfordras för kvarstående utbetalningar enligt kungörelsen den 4 september 1929 (nr 274) angående bidrag till bestridande av kostnader för vissa säkerhetsanordningar vid järnvägs korsningar, till i avrundat tal 1,700,000 kronor.

Ur motorfordonstrafikens synpunkt är det givetvis av vikt, att användningen av städernas andel i automobilskattemedlen i möjligaste mån inriktas på ett iordningställande av de gator och vägar, som äro av särskild betydelse för denna trafik, främst infartsvägar och genomfartsleder. Såsom förut antytts skall visserligen den ordinarie andelen användas även till förbättring av sådana trafikleder. För många smärre städer, där de inflytande automobilskattemedlen icke uppgå till någon mera avsevärd summa, utgör emellertid den ordinarie andelen ett jämförelsevis ringa belopp. På grund härav och då med nuvarande bestämmelser utjämningsandelen icke lämnar tillräcklig möjlighet att i förekommande fall förstärka medelstilledningen har ett undanskjutande måst ske beträffande åtskilliga för motorfordonstrafiken bety-

delsefulla företag, vilka ej heller synas kunna komma till utförande förrän tillfälle gives att — på en gång eller vid större arbeten successivt i mån av behov — bevilja för deras bedrivande erforderliga bidrag. Erfarenheten visar alltså hän på att städernas utjämningsandel bör ganska väsentligt ökas för att nu angivna syften skola kunna skäligt tillgodoses. En sådan åtgärd skulle innebära, att en större andel av städernas automobilskattemedel komme att, i likhet med de i länsfonderna ingående medlen, användas till vissa bestämda företag, samt medföra, att medelfördelningen kunde bättre än för närvarande är fallet lämpas efter behovet. Det må ihågkommas, att vissa städer inom sitt område hava ett ganska avsevärt vägnät — icke sällan till vissa delar i behov av varaktig beläggning — medan andra städer hava sina infartsvägar liggande utanför stadsgränsen, därvid väghållningen åligger vederbörande vägdistrikt.

Givetvis bör vid en ändring av fördelningstalet tillses att den ordinarie andelen icke alltför starkt beskäres. Vid övervägande av de på frågan inverkande omständigheterna har jag ansett mig böra föreslå, att utjämningsandelen bestämmes till 35 procent av städernas totala andel. Med avseende å ikraftträdandet vill jag förorda bestämmelse, att den nya fördelningsgrunden skall tillämpas redan på de under nu löpande budgetår inflytande automobilskattemedlen, så att alltså verkningarna av densamma göra sig gällande redan under budgetåret 1932/1933. Den ordinarie andelen av 1931/1932 års medel skulle härvid komma att uppgå till i det närmaste samma belopp som av nästlidet budgetårs medel tillfallit städerna såsom ordinarie andel, medan utjämningsandelen, vilken vid oförändrade grunder beräknats komma att uppgå till 2,100,000 kronor, skulle ökas till närmare 3,700,000 kronor.

Användningen
av automobil-
skattemedlen.

För bedömning av frågan om fördelningen av landsbygdens totala andel av automobilskattemedlen på skilda ändamål har i statsverkspropositionen lämnats en översikt över fördelningen av de under budgetåren 1929—1931 influtna automobilskattemedlen samt beträffande fördelningen av de automobilskattemedel, som beräknas inflyta under nu löpande budgetår.

För budgetåret 1929/1930 tedde sig fördelningen på följande sätt:

1929/1930 års automobilskattemedel.

44,263,788.64 kr.

Till vägunderhåll m. m. enligt väglagen (15 % å verklig resp. uppskattad kostnad för år 1928) 5,751,501.68 kr.	Till lantbruksstyrelsen (restitution av bensinskatt) 50,000 kr.	Återstod att fördelas mellan städer och landsbygd 38,462,286.96 kr.
Städernas totala andel (20 %) 7,692,457.39 kr.	Landsbygdens totala andel (80 %) 30,769,829.57 kr.	
Utjämningsandelen (15 %) 4,615,474.44 kr.	Återstående andel (85 %) 26,154,355.13 kr.	
Vägdistriktens direkta underhållsbidrag (40 % å verklig kostnad för år 1929) 17,152,239.91 kr.		Länens ordinarie andelar 9,002,115.22 kr.

Underhållsbidragen av automobilskattemedel uppgingo alltså under detta budgetår till sammanlagt omkring 22,900,000 kronor (bidrag enligt väglagen + vägdistriktens direkta underhållsbidrag). På länsfonderna fördelades, efter

avdrag av medel till forskningsarbeten, i runt tal 13,500,000 kronor (utjämningsandel + ordinarie andel).

Fördelningen av de under budgetåret 1930/1931 inflytna automobilskattemedlen framgår av följande sammanställning:

1930/1931 års automobilskattemedel.

51,430,718.92 kr.

Till vägunderhåll m. m. enligt väglagen (15 % å verklig resp. uppskattad kostnad för år 1929)	6,700,905.68 kr.	Avlöning åt väg-ingenjörer m. fl.	307,642.20 kr.	Till lantbruksstyrelsen (restitution av bensinskatt)	50,461.95 kr.	Forskningsändamål	120,000 kr.	Återstod att fördelas mellan städer och landsbygd	44,251,709.09 kr.
Städernas totala andel (20 %)		8,850,341.82 kr.		Landsbygdens totala andel (80 %)				35,401,367.27 kr.	
Utjämningsandelen (15 %)				Återstående andel (85 %)					
5,310,205.09 kr.				30,091,162.18 kr.					
Vägdistriktens direkta underhållsbidrag (45 % å verklig kostnad för år 1930)				Länens ordinarie andelar				9,388,415.20 kr.	
20,702,746.98 kr.									

Underhållsbidragen uppgingo alltså under detta budgetår till sammanlagt omkring 27,400,000 kronor. På länsfonderna belöpte i runt tal 14,700,000 kronor.

Beträffande budgetåret 1931/1932 — yttrar departementschefen — föreligger ännu icke tillförlitliga utgångspunkter för beräkning av fördelningen. Svårigheter möta att med säkerhet uppskatta summan av inflytande automobilskattemedel; för beräkningen av underhållskostnadernas storlek för år 1931 har däremot, såsom av det föregående framgår, jämförelsevis fast underlag erhållits. Utgår man emellertid, i enlighet med beräkningen i riksstaten, från en inkomstsumma av 60,000,000 kronor och uppskattas vidare den totala underhållskostnaden för år 1931 i överensstämmelse med vad departementschefen antagit till 52,000,000 kronor — varvid bortsetts från de numera obetydliga belopp, som belöpa på vägdistrikt med naturaunderhåll — skulle fördelningen enligt gällande grunder bliva följande:

1931/1932 års automobilskattemedel.

60,000,000 kr.

Till vägunderhåll m. m. enligt väglagen (15 % å verklig resp. uppskattad kostnad för år 1930)	6,975,000 kr.	Avlöning åt väg-ingenjörer m. fl.	300,000 kr.	Återstod att fördelas mellan städer och landsbygd	52,725,000 kr.
Städernas totala andel (20 %)		10,545,000 kr.		Landsbygdens totala andel (80 %)	
				42,180,000 kr.	
Utjämningsandelen (15 %)				Återstående andel (85 %)	
6,327,000 kr.				35,853,000 kr.	
Vägdistriktens direkta underhållsbidrag (45 % å verklig kostnad för år 1931)		Tillfälligt extra tilläggsbidrag för år 1931		Länens ordinarie andelar	
23,400,000 kr.		1,275,000 kr.		11,178,000 kr.	

Underhållsbidragen inberäknat tilläggsbidraget skulle alltså uppgå till sammanlagt omkring 31,650,000 kronor och länsfonderna till 17,505,000 kronor. Vid denna kalkyl har, liksom i det följande, hänsyn icke tagits till eventuella utgifter för forskningsändamål och till restitution av bensinskatt, vilka poster endast obetydligt inverka på resultatet.

Med avseende å fördelningen av 1932/1933 års medel, beräknade till 80,000,000 kronor, är att märka, att av dem skola i första hand utgå anslagen till bidrag till vägunderhållet på landet m. m. (30 % av 1931 års underhållskostnad), till vägorganisationen i länen, (330,000 + 208,000 + 125,000) 663,000 kronor, samt till byggande av landsvägar och vanliga bygdevägar, 5,250,000 kronor. Med utgångspunkt härifrån och från uppskattade underhållskostnader för åren 1931 och 1932 av 52 respektive 54 miljoner kronor har departementschefen lämnat följande kalkyl över fördelningen av 1932/1933 års automobilskattemedel:

1932/1933 års automobilskattemedel.

80,000,000 kr.			
Till vägunderhåll m. m. enligt väglagen (30 % å verklig resp. uppskattad kostnad för år 1931) 15,600,000 kr.	Vägorganisationen i länen 663,000 kr.	Byggande av landsvägar och vanliga bygdevägar 5,250,000 kr.	Återstod att fördelas mellan städer och landsbygd 58,487,000 kr.
Städernas totala andel (20 %) 11,697,400 kr.	Landsbygdens totala andel (80 %) 46,789,600 kr.		
	Utjämningsandelen (15 %) 7,018,440 kr.	Återstående andel (85 %) 39,771,160 kr.	
Vägdistriktens direkta underhållsbidrag (45 % å verklig kostnad för år 1932) 24,300,000 kr.	Tillfälligt extra tilläggsbidrag för år 1932 1,800,000 kr.	Länens ordinarie andelar 13,671,160 kr.	

Enligt denna kalkyl skulle totala underhållsbidraget, inberäknat tilläggsbidraget, uppgå till sammanlagt 41,700,000 kronor och länsfonderna till 20,689,600 kronor.

Anslagen av automobilskattemedel för nästkommande budgetår skulle i enlighet med de av departementschefen gjorda beräkningarna upptagas på följande sätt:

Vägingenjörer, biträdande vägingenjörer och vägingenjörssistenterna	kronor	330,000
Diverse kostnader för vägorganisationen i länen	»	208,000
Resekostnader för vägingenjörer, biträdande vägingenjörer och vägingenjörssistenterna	»	125,000
Byggande av landsvägar och vanliga bygdevägar	»	5,250,000
Förbättring och underhåll av för automobiltrafiken viktiga gator och vägar i städerna	»	11,697,400
Förbättring och underhåll av för automobiltrafiken viktiga vägar å landsbygden	»	46,789,600
Bidrag till vägunderhållet på landet m. m.	»	15,600,000

Enligt vad utskottet från bevillningsutskottet inhämtat finnes ej anledning vid uppskattningen av de för budgetåret 1932/1933 inflytande automobilskattemedlen frånga den av departementschefen angivna summan 80,000,000 kronor.

I propositionen nr 176 har *departementschefen* till motivering av förslaget till förordning om ändrad lydelse av 1 och 2 §§ förordningen den 16 maj 1930 (nr 161) om fördelning av automobilskattemedel anfört följande:

Vid anmälan av finansplanen och inkomstberäkningen för nästkommande budgetår bebadade chefen för finansdepartementet framläggande för riksdagen av förslag till nya bestämmelser om beskattningen av motorfordons- trafik, varigenom automobilskattemedlen för nämnda budgetår skulle uppgå till 80 miljoner kronor. Departementschefen utgick därvid från att, förutom de kostnader som för närvarande täckas av automobilskattemedel, ytterligare vissa vägväsendet avseende anslag skulle direkt utgå av dessa medel. Sålunda skulle med automobilskattemedel bestridas även den andel av de i lagen om väghållningsbesvärets utgörande på landet samt lagen om ödebygdsvägar medgivna underhållsbidragen, som nu utgår från anslag av andra statsinkomster, ävensom anslaget till byggande av landsvägar och vanliga bygdevägar. Likaledes skulle de för vägorganisationen i länen uti riksdagen upptagna anslagen till diverse kostnader och resekostnader — såsom redan är fallet med vägingenjörernas avlöningsanslag — utgå direkt av automobilskattemedel. Beträffande de ändringar med avseende å berörda anslag, som på grund härav påkallades, framställdes förslag i sjätte huvudtiteln (punkterna 9—11 och 19).

Under punkten 17 av samma huvudtitel föreslog jag ytterligare den jämkning i fråga om dispositionen av automobilskattemedlen, att de städerna tillkommande automobilskattemedlen skulle så uppdelas, att 65 procent (nu 80 procent) av desamma skulle utgå till de särskilda städerna i förhållande till de belopp, som från dem influtit i automobilskatt (städernas ordinarie andel), medan återstående 35 procent (nu 20 procent) såsom utjämningsandel skulle fördelas enligt Kungl. Maj:ts bestämmande.

För genomförande av vad sålunda föreslagits erfordras vissa ändringar i förordningen den 16 maj 1930 (nr 161) om fördelning av automobilskattemedel. I nyssberörda sammanhang uttalade jag emellertid, att med framläggande av förslag härutinnan syntes böra anstå i avvaktan å avlåtandet av proposition om motorfordonsbeskattningen, enär avfattningen av berörda förordning möjligen komme att påverkas även av vad i beskattningshänseende föreslöges. Sedan avlåtande av proposition i sistberörda ämne denna dag beslutats, torde förslag till erforderliga ändringar i nyssnämnda förordning böra föreläggas riksdagen. Då förslaget beträffande motorfordonsbeskattningen visat sig icke kräva någon åtgärd med avseende å omförmälda författning, hänföra sig ändringarna i densamma, fränsett en obetydlig redaktionell jämkning, helt till de i statsverkspropositionen under sjätte huvudtiteln föreslagna ändringarna med avseende å dispositionen av automobilskattemedlen.

De nya bestämmelserna böra träda i kraft den 1 juli 1932. Emellertid böra de anslag, som på sätt nyss sagts skulle enligt riksstatsförslaget från och med budgetåret 1932/1933 utgå direkt av automobilskattemedel, i likhet med övriga anslag av denna natur bokföringsmässigt bestridas av de skattemedel, som inflyta under det budgetår, för vilket anslagen anvisats. Den ändrade grunden för fördelningen av städernas automobil-

Förslaget till förordning om ändrad lydelse av 1 och 2 §§ förordningen den 16 maj 1930 (nr 161) om fördelning av automobilskattemedel.

skattemedel på ordinarie andel och utjämningsandel skulle däremot, såsom i statsverkspropositionen föreslagits, bringas i tillämpning redan vid fördelningen av de under innevarande budgetår inflytande medlen. Uttryck härför torde böra givas i övergångsbestämmelse.

Förskott
ur inne-
stående auto-
mobilskatte-
medel åt väg-
distrikt och
kommuner för
igångsättande
av vägföretag.

I samband med avlåtandet av propositionen nr 211 angående fortsatta åtgärder till lindrande av arbetslösheten inom stenindustrien m. m. har departementschefen upptagit frågan om beredande av förskott ur inestående automobilskattemedel åt vägdistrikt och kommuner för igångsättande av vägföretag, till vilka statsbidrag eller bidrag av automobilskattemedel beräknas framdeles utgå.

I syfte att underlätta finansierande av behövlige vägföretag, vilkas igångsättande tillika finnes påkallat för motverkande av arbetslöshet men vilka ännu icke kunnat påbörjas med statsbidrag i vanlig ordning, hava statsmakterna anvisat medel i begränsad omfattning för utlåning genom statens arbetslöshetskommission till vägdistrikt och kommuner. För närvarande står till kommissionens förfogande för sådant ändamål ett belopp av 2,000,000 kronor, avsatt av till arbetslöshetens bekämpande beviljade skattemedelsanslag och enligt Kungl. Maj:ts beslut bokfört och redovisat såsom en särskild fond, benämnd »väglånefonden».

Med den utbredning, arbetslösheten numera erhållit — yttrar departementschefen — har ett stegradt behov uppkommit att till närmaste tiden kunna koncentrera vägarbeten, som eljest skulle hava fördelats på längre eller kortare tidrymd framåt. Det finge därför anses önskvärt att i större utsträckning än vad genom arbetslöshetskommissionens väglånefond för närvarande är möjligt bereda tillfälle till finansierande av behövlige vägarbeten, för vilkas utförande statsbidrag ännu icke kunnat erhållas.

Efter överbägande av för sådant ändamål tänkbara utvägar framfördes i en inom kommunikationsdepartementet utarbetad promemoria dagtecknad den 23 februari 1932, tanken att för utlåning till vägdistrikt, eventuellt även kommuner, ställa till förfogande visst belopp av automobilskattemedel.

Till följd av remisser hava yttranden över promemorian avgivits av länsstyrelserna i samtliga län samt av statens arbetslöshetskommission, väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, statskontoret, riksräkenskapsverket och fullmäktige i riksgäldskontoret.

Departementschefen anför, att det måste, med den utbredning arbetslösheten numera erhållit och den betydelse vägarbetena hade såsom arbetsföretag i nödhjälpsyfte, anses önskvärt att i större utsträckning än vad för närvarande genom arbetslöshetskommissionens väglånefond vore möjligt underlätta ett omedelbart igångsättande i sådant syfte av vägarbeten, vilka i och för sig vore behövlige för den allmänna samfärdseln men vilka i brist på möjlighet att erhålla statsbidrag hittills måst anstå. Vad i länsstyrelsernas och arbetslöshetskommissionens yttranden anförts hade givit ytterligare vittnesbörd om angelägenheten och värdet av åtgärder i dylik riktning. Starka skäl syntes sålunda tala för att — såsom en tillfällig åtgärd i nu rådande arbetslöshetsituation — medel för detta ändamål beredd.

Beträffande formen för de ifrågasatta åtgärderna yttrar departementschefen följande:

Inom kommunikationsdepartementet har preliminärt ifrågasatts, att detta skulle ske på sådant sätt, att av innestående automobilskattemedel ett belopp av förslagsvis 5,000,000 kronor toges i anspråk för beviljande, efter prövning i varje särskilt fall av Kungl. Maj:t, av lån åt vägdistrikt och kommuner till belopp, motsvarande för vederbörande företag beräknat statsbidrag eller bidrag av automobilskattemedel, och på grunder i övrigt, som i förenämnda promemoria skisserats.

Det sålunda framlagda förslaget har visserligen i flertalet avgivna yttranden blivit i allt väsentligt tillstyrkt. Mot förslaget hava emellertid -- förutom de betänkligheter, som enligt vad nyss sagts blivit ur budgetteknisk synpunkt framställda -- i vissa hänseenden gjorts erinringar, vilka föranlett mig att överväga, huruvida icke en lösning av frågan lämpligen bör sökas på annan väg. Dessa invändningar gå i främsta rummet ut på, att det med hänsyn till åtskilliga vägdistrikts och kommuners redan betydande skuldbörda och stora belastning med kostnader för arbetslöshetens bekämpande skulle ställa sig synnerligen betungande för dem att ikläda sig ytterligare lån med ränteplikt ävensom att det syfte, som avsetts med den tilltänkta låneverksamheten, i huvudsak syntes kunna nås därigenom, att innestående automobilskattemedel förskottsvis ställdes till länsstyrelsernas förfogande för beviljande av bidrag till vägföretag av särskild betydelse för lättande av arbetslöshet.

Gentemot den sistnämnda tanken kan visserligen invändas dels att de företag, som ur här förevarande synpunkt kunna ifrågakomma, icke uteslutande äro sådana, som kunna komma i åtnjutande av bidrag av automobilskattemedel, dels ock att ett realiserande av denna tanke icke i samma utsträckning som en låneverksamhet enligt de i promemorian ifrågasatta grunderna skulle giva garantier för en med hänsyn till rådande arbetslöshetsförhållanden tillfredsställande medelsfördelning. Den förstnämnda invändningen torde likväl -- särskilt i betraktande av att anslaget till byggande av landsvägar och vanliga bygdevägar i årets statsverksproposition föreslagits att utgå av automobilskattemedel -- sakna större praktisk betydelse. Vad den sistnämnda invändningen angår, skulle garantier av nyssnämnda art enligt min mening kunna ernås genom att en fördelning förskottsvis av automobilskattemedel i här avsett syfte gjordes av Kungl. Maj:t och skedde med uttryckligt angivande av de särskilda vägföretag, för vilkas utförande medelsanvisningen ägde rum. Givetvis bör före Kungl. Maj:ts beslut inhämtas utlåtande av arbetslöshetskommissionen. Beträffande villkoren för meddelande av förskottsangivning torde vad i förberörda promemoria ifrågasatts med avseende å grundförutsättningar för beviljande av lån kunna tjäna till ledning. Det bör alltså -- vilket här ånyo må understrykas -- vara fråga om företag, vilkas omedelbara påbörjande är av betydelse icke blott med hänsyn till arbetslösheten utan även ur vägsynpunkt. I sistnämnda hänseende skulle alltså intet avsteg göras från gällande grunder för automobilskattemedlens användning. Det torde kunna antagas, att man på de flesta håll såsom regel skall kunna inskränka sig till arbeten av den angelägenhetsgrad, att de anses böra medtagas i närmast kommande flerårsplan.

Vid iakttagande av vad nu angivits synes på den antydda vägen med förskottsangivning kunna ernås en såväl ur arbetslöshetssynpunkt som i övrigt fullt tillfredsställande lösning av frågan.

Departementschefen förklarar sig härefter, under hänvisning till det anförda, för egen del beredd att förorda, att Kungl. Maj:t, efter av vederbö-

rande länsstyrelser verkställda utredningar och avgivna förslag samt efter hörande av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen och statens arbetslöshetskommission, verkställer en fördelning förskottsvis av automobilskattemedel i och för igångsättande av nya vägbyggnadsarbeten — nyanläggnings- eller förbättringsföretag — vilka äro av beskaffenhet att kunna tilldelas bidrag av automobilskattemedel och vilkas omedelbara påbörjande finnes påkallat för lindrande av arbetslöshet.

För belysande av frågan, i vad mån möjligheter föreligga till förskotts-anvisningar av här avsedd art, framhåller departementschefen att enligt från väg- och vattenbyggnadsstyrelsen inhämtade uppgifter inestående, icke i anspråk tagna automobilskattemedel under tiden den 1 juli 1930—den 31 december 1931 aldrig nedgingo under ett belopp av omkring 13,000,000 kronor.

Med det av departementschefen förordade förfarandet syntes det icke vara erforderligt att för ändamålet fixera någon viss maximisumma, utan storleken av det medelsbelopp, som kunde komma att i nu ifrågasatt ordning fördelas, syntes få av Kungl. Maj:t avvägas med hänsyn till föreliggande förhållanden.

Slutligen yttrar departementschefen följande.

Vidtagande av åtgärder av den art, för vilken jag här uttalat mig, synes formellt icke kräva riksdagens medverkan. I betraktande av frågans stora betydelse har jag emellertid ansett lämpligt, att riksdagen beredes tillfälle att yttra sig i ärendet. För min del har jag, därest riksdagen häremot icke uttalar erinran, för avsikt att föreslå Kungl. Maj:t att meddela beslut i huvudsaklig överensstämmelse med vad jag angivit. Med hänsyn till vikten av att åtgärder snarast vidtagas för beredande av här avsedda arbetstillfällen har jag vidare för avsikt att, utan avvaktande av riksdagens ställningstagande i frågan, igångsätta förberedande utredning i och för avgivande av förslag från länsstyrelsernas sida beträffande de vägföretag, som böra ifrågakomma för erhållande av förskott å bidrag i enlighet med av mig angivna grunder.

Utskottets
yttrande.

Till byggande av landsvägar och vanliga bygdevägar har av Kungl. Maj:t äskats ett belopp av 5,250,000 kronor. Med detta anslag jämte vissa redan tidigare av riksdagen beviljade anslag till enkla bygdevägar, ödebygdevägar o. s. v. finansieras — vid sidan av de egentliga automobilskattemedelsanslagen — utbyggnaden av landets vägnät. I motionerna I: 110 och II: 196 av herrar Möller m. fl. och Hansson i Stockholm m. fl. har föreslagits anvisande av medel för ändamålet utöver vad Kungl. Maj:t äskat.

Att anslagen till vägväsendet ej alltför knappt tillmätas under dess nuvarande omdaningstid måste visserligen i och för sig framstå som synnerligen önskvärt. Även med erkännande härav kan utskottet dock ej tillstyrka, att nu ifrågavarande anslag till landsvägsbyggnader bestämmes till högre belopp än det av Kungl. Maj:t äskade eller 5,250,000 kronor. Erinras må om de upprepade höjningar, som anslaget redan tidigare undergått; sålunda höjdes anslaget, vid 1928 års riksdag från 4 miljoner till 4,5 miljoner kronor, vid 1930 års riksdag ytterligare till 5 miljoner kronor och vid 1931 års riksdag

än ytterligare till 5,25 miljoner kronor eller samma belopp, vars anvisande nu av utskottet tillstyrkes.

Här avsedda anslag till landsvägsbyggnader har tidigare alltid utgått av vanliga statsinkomster men skulle nu enligt Kungl. Maj:ts förslag bestridas av automobilskattemedel. Utskottet har ej kunnat undgå att hysa starka betänkligheter mot förslaget. Erinras må, att detta anslag hittills alltid betraktats som ett stats bidrag för vårt allmänna vägväsendes utveckling av beskaffenhet att böra bestridas som en vanlig statsutgift. På grund av rådande, budgetärt svåra läge har utskottet dock ej velat motsätta sig att, vad nästa budgetår beträffar, automobilskattemedlen tagas i anspråk för att bereda anslagstäckning för ifrågavarande anslag till vägbyggnader. Av liknande skäl anser sig utskottet böra biträda Kungl. Maj:ts förslag att hela det statliga vägunderhållsanslaget må utgå av automobilskattemedel. Utskottet förutsätter emellertid härvid, att i samband med nu pågående utredningar om vårt vägväsen och de lämpliga formerna för dess allmänna utveckling jämväl beaktas skäligheten av att från allmänna budgeten alltjämt i erforderlig utsträckning lämnas bidrag för finansieringen av utgifterna för de allmänna vägarna.

Med vad sålunda anförts torde såväl de av herrar K. O. Ericson m. fl. och Olsson i Kullenbergstorp m. fl. väckta motionerna I: 224 och II: 332 samt I: 223 och II: 331, de båda sistnämnda i vad de avse ordinarie underhållsbidragets täckning av allmänna statsinkomster, som ock herr Lindmarks motion II: 284 få anses besvarade.

Vad härefter angår de båda egentliga automobilmedelsanslagen — anslaget till förbättring och underhåll av för automobiltrafiken viktiga gator och vägar i städerna, respektive landsbygden — är att märka att till dessa båda anslag föres vad som återstår, sedan anslagen till vägbyggnader och vägunderhåll därmed bestritts. Härav tillföras städerna 20 % och landsbygden 80 %. I två av herrar K. O. Ericson m. fl. och Olsson i Kullenbergstorp m. fl. väckta motioner I: 225 och II: 333 har påyrkats *sänkning av städernas andel till 15 %* och motsvarande höjning av landsbygdens andel. Såsom nyss nämnts, pågå för närvarande utredningar, som avse bland annat de allmänna kostnaderna för vägväsendet, och redan med hänsyn härtill anser sig utskottet böra avstyrka, att man nu på enskilda motioner vidtager en förändring i hittillsvarande uppdelningsgrund.

Att riksdagen, på sätt herr Johan Larsson i Örbyhus i väckt motion I: 226 påyrkat, skulle göra särskild framställning till Kungl. Maj:t om ändrade grunder för bilskattemedlens fördelning mellan de olika länsfonderna, kan utskottet ej heller tillstyrka.

Av städernas andel i automobilskattemedlen (20 %) utgå för närvarande 80 % till de särskilda städerna i förhållande till inflytande skattebelopp, medan återstående 20 % utgöra en *städernas utjämningsandel*, som fördelas enligt Kungl. Maj:ts bestämmande. Kungl. Maj:t har nu föreslagit en höjning av denna utjämningsandel till 35 %.

Såsom av departementschefen antytts, är det själfvallet av vikt, att automobilskattemedel i erforderlig utsträckning kunna stå till förfogande för exempelvis genomfartslederna genom städerna; detta gäller särskilt vissa småstäder, vilkas ordinarie andel är jämförelsevis obetydlig. På sätt i de av herrar Lindblad m. fl. samt Andersson i Malmö m. fl. väckta motionerna I: 336 och II: 489 samt den av herr Åkerberg m. fl. väckta motionen I: 341 påvisats, måste emellertid betänkligheter hysas mot att, såsom departementschefen förutsatt, nu besluta om omedelbart införande av en dylik ändrad fördelningsgrund, som skulle kunna medföra sänkningar i de ordinarie andelar från 1931/1932 års automobilskattemedel, varmed respektive städer redan räknat, och alltså verka förryckande på redan uppgjorda arbetsplaner. Överhuvud framstår som önskvärt att, innan något närmare ståndpunkttagande sker till denna fråga, avvakta resultaten av nu pågående vägutredningar. Utskottet anser sig alltså ej kunna tillstyrka den av Kungl. Maj:t härutinnan föreslagna författningsändringen.

Departementschefen har i samband med avlåtandet av propositionen om stenindustrien uttalat sig för beredande av *förskott* av tillgängliga automobilskattemedel för igångsättning av *vägbyggnadsarbeten*, vilkas omedelbara påbörjande finnes påkallat ur arbetslöshetssynpunkt. Till belysning av vilka möjligheter, som förefunnits för att lämna förskott av nu angivet slag, har departementschefen tillika meddelat, att under senare halvåret 1931 inestående, icke i anspråk tagna bilskattemedel aldrig nedgått under ett belopp av 13 miljoner kronor.

Såsom departementschefen framhållit, torde det kunna antagas, att man på de flesta håll såsom regel skall kunna inskränka sig till arbeten av den angelägenhetsgrad, att de anses bära medtagas i närmast kommande flerårsplan. Utskottet delar denna mening, varigenom återbetalning (avräkning) av de lämnade förskotten skall kunna påräknas efter några få år, men vill även erinra om vikten av att icke genom förskottsbidrags beviljande undanskjutas andra ur allmän vägsynpunkt lika eller bättre berättigade anslagskrav.

Departementschefen har vidare förutsatt, att man från länens automobilskattefonder skulle kunna bevilja *fyllnadsbidrag* till *nya väganläggningar* inom trakter, som mera kännbart betungas av arbetslöshet. Enligt vad departementschefen angivit, vore endast fråga om vissa icke alltför betydande belopp, vadan ej någon olägenhet med hänsyn till medelsdispositionen i övrigt kunde befaras uppkomma. I betraktande härav har utskottet ej velat mot-sätta sig förslaget.

I övrigt har ej vad Kungl. Maj:t föreslagit och departementschefen i olika avseenden anfört givit utskottet anledning till erinran. Med hänsyn bland annat till ovannämnda, nu pågående utredningarna om vägväsendet avstyrker utskottet det av herrar K. O. Ericson m. fl. och Olsson i Kullenbergstorp m. fl. i motionerna I: 223 och II: 331 framförda yrkandet om ytterligare höj-

ning av det extra bidraget till vägunderhållet från 45 till 55 % liksom ock det av herr Åkerberg m. fl. och herrar Weijne samt Olson i Göteborg i väckta motioner I: 342 och II: 490 gjorda förslaget att täckning för ovan nämnda anslag till landsvägsbyggnader å 5,250,000 kronor måtte beredas på sådant sätt, att detsamma belastade allenast landsbygdens anpart av automobilskattemedlen.

Under åberopande av vad utskottet sålunda anført och under framhållande att syftet med de av herrar Möller m. fl. och Hansson i Stockholm m. fl. väckta motionerna I: 111 och II: 197 om lån till vägdistrikt skulle i allt väsentligt tillgodoses genom den av departementschefen föreslagna anordningen med förskott från automobilskattemedlen till vägbyggnader, får utskottet hemställa,

I. att riksdagen må,

a) i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 176 och de av herr Lindblad m. fl. samt herr Andersson i Malmö m. fl. väckta motionerna I: 336 och II: 489 ävensom den av herr Åkerberg m. fl. väckta motionen I: 341 samt med avslag å de av herr Åkerberg m. fl. och herrar Weijne och Olson i Göteborg väckta motionerna I: 342 samt II: 490 och med avslag desslikes å de av herr K. O. Ericson m. fl. samt Olsson i Kullenbergstorp m. fl. väckta motionerna I: 225 och II: 333, antaga följande

Förslag till Förordning

**om ändrad lydelse av 1 § förordningen den 16 maj 1930
(nr 161) om fördelning av automobilskattemedel.**

Härigenom förordnas, att 1 § förordningen den 16 maj 1930 om fördelning av automobilskattemedel skall i nedan angiven del hava följande ändrade lydelse:

1 §.

De under — — — statens automobilskattemedelsfond.

Från nämnda fond skola i första hand bestridas *dels* de enligt gällande lagar angående väghållningsbesvärets utgörande på landet samt om ödebygdsvägar utgående statsbidragen till vägunderhåll och vinterväghållning, *dels* vad av automobilskattemedel skall utgå till bestridande av kostnaderna för vägorganisationen i länen, *dels* vad i enlighet med å riksstaten anvisade anslag skall av automobilskattemedel utgå som bidrag till byggande av landsvägar och vanliga bygdevägar, *dels* ock vad som jämlikt i sådant avse-

ende meddelade bestämmelser skall av dylika medel ställas till lantbruksstyrelsens förfogande att användas till fiskerinäringens befrämjande.

Till understödjande — — — 120,000 kronor.

Av återstående — — — och broar.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1932.

b) med bifall till Kungl. Maj:ts i ämnet väckta förslag samt med avslag å herrar Möllers m. fl. och Hanssons i Stockholm m. fl. motioner I: 110 och II: 196, herrar K. O. Ericsons m. fl. och Olssons i Kullenbergstorp m. fl. motioner, I: 224 och II: 332 samt herr Lindmarks motion II: 284, motionerna I: 110 och II: 196 i vad de avse förevarande anslag, till *byggande av landsvägar och vanliga bygdevägar* för budgetåret 1932/1933 anvisa ett extra reservationsanslag av 5,250,000 kronor, att direkt utgå av automobilskattemedel;

e) med bifall till Kungl. Maj:ts i ämnet framställda förslag till *förbättring och underhåll av för automobiltrafiken viktiga gator och vägar i städerna* för budgetåret 1932/1933 anvisa ett extra förslagsanslag av 11,697,400 kronor, att direkt utgå av automobilskattemedel;

d) med bifall till Kungl. Maj:ts i ämnet framställda förslag, till *förbättring och underhåll av för automobiltrafiken viktiga vägar å landsbygden* för budgetåret 1932/1933 anvisa ett extra förslagsanslag av 46,789,600 kronor, att direkt utgå av automobilskattemedel;

e) med bifall till Kungl. Maj:ts förslag och med avslag å de av herrar K. O. Ericson m. fl. och Olsson i Kullenbergstorp m. fl. väckta motionerna I: 223 och II: 331, i vad motionerna avse höjning till 55 procent av underhållsbidraget från automobilskattemedlen, medgiva, att av landsbygdens andel för budgetåret 1932/1933 av automobilskattemedlen må disponeras ett sammanlagt belopp av högst 1,800,000 kronor för tilldelning av ett tillfälligt extra tilläggsbidrag åt mera betungade väghållningsdistrikt för 1932 års kostnader för vägunderhåll och vinterväghållning, att utgå vid sidan av det enligt 3 § 1 mom. förordningen om fördelning av automobilskattemedel utgående bidraget av 45 procent och i huvudsaklig överensstämmelse med de i statsrådsprotokollet för kommunikationsärenden den 4 januari 1932 angivna grunderna;

f) med bifall till Kungl. Maj:ts förslag och med avslag å de av herrar K. O. Ericson m. fl. och Olsson i Kullenbergstorp m. fl. väckta motionerna I: 223 och II: 331, i vad motionerna avse ordinarie vägunderhållsbidragets täckning av andra statsinkomster än automobilskattemedel, i riksstaten för budgetåret

1932/1933 — med uteslutande ur riksstaten av *dels* det ordinarie förslagsanslaget till bidrag till vägunderhållet på landet m. m. och *dels* det ordinarie förslagsanslaget till ytterligare bidrag till vägunderhållet på landet m. m., att direkt utgå av automobilskattemedel — upptaga ett ordinarie förslagsanslag till *bidrag till vägunderhållet på landet m. m.*, att direkt utgå av automobilskattemedel, med 15,600,000 kronor;

g) avslå den av herr J. Larsson i Örbyhus väckta motionen I: 226;

II) att de av herrar Möller m. fl. och Hansson i Stockholm m. fl. väckta motionerna I: 111 och II: 197 må anses besvarade med vad utskottet ovan anført rörande förskott till vägdistrikt.

Stockholm den 20 maj 1932.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Kvarnzelius, Lindblad, Bergqvist, Johansson i Fredrikslund, Asplund, Walles, C. G. V. Hammar skjöld, C. A. Carlsson i Gävle, Pauli, Nylander, Björck* och *Alexander Nilsson*; samt

från andra kammaren: herrar *Anderson i Råstock, Törnkvist i Karlskrona, Strindlund, Olsson i Blädinge, Olofsson i Digernäs, Nilsson i Örebro, Lindskog, Daniels-son, Persson i Falla, Norsell, Hollertz* och *Andersson i Prästbol.*

Reservationer:

vid *punkt I. a)*

1) av herrar *Alexander Nilsson* och *Strindlund*, vilka ansett, att utskottet bort tillstyrka bifall till de av herrar *K. O. Ericson m. fl.* och *Olsson i Kullenbergstorp m. fl.* väckta motionerna I: 225 och II: 333; samt

2) av herrar *Walles* och *Törnkvist* i Karlskrona, som ansett, *dels* att till sista stycket å sid. 19, vilket börjar med orden »av städernas» och slutar med orden »till 35 %» bort läggas meningen: »Häremot har utskottet intet att erinra», *dels* att översta stycket å sid. 20 »Såsom av — — — till författningsändringen» bort utgå, *dels ock* att utskottet bort hemställa om bifall till Kungl. Maj:ts författningsförslag oförändrat;

vid *punkt I. b)*

1) av herrar *Alexander Nilsson* och *Strindlund*, vilka ansett, att utskottet bort tillstyrka bifall till de av herrar *K. O. Ericson m. fl.* och *Olsson i Kullenbergstorp m. fl.* väckta motionerna I: 224 och II: 332; samt

2) av herrar *Lindblad, Asplund, Walles, Pauli, Björck, Anderson* i Råstock, *Törnkvist* i Karlskrona, *Nilsson* i Örebro, *Norsell* och *Andersson* i Prästbol, som ansett, att i stället för andra, tredje och fjärde styckena av motive-

ringen å sid. 18 och 19 »Att anslagen — — — anses besvarade» bort intagas följande uttalande:

»Av väg- och vattenbyggnadsstyrelsens anslagsberäkningar framgår, att synnerligen stora krav på statsbidrag till vägbyggnader, enkannerligen landsvägsbyggnader, föreligga eller kunna väntas framkomma under närmaste tiden. Om således redan ur allmän samfärdselsynpunkt framstår som angeläget, att ifrågavarande anslag ej nu alltför knappt tillmätes, gäller detta än mer i betraktande av den rådande allmänna arbetslösheten, vars effektiva bekämpande utgör ett den nuvarande tidens mest angelägna och svåra problem. Erinras må om vägarbetenas erkända lämplighet som arbetslöshetsföretag såväl direkt som också indirekt genom den uppodling och bebyggelse, som de pläga framkalla.

Från dessa utgångspunkter och med beaktande i övrigt av de skäl, som i väckta motioner anförts, anser sig utskottet på goda grunder kunna tillstyrka, att utöver det av Kungl. Maj:t äskade beloppet 5,250,000 kronor, att utgå av automobilskattemedel, anvisas ett ytterligare anslag av 5,000,000 kronor, att bestridas av övriga statsinkomster.»

samt att förty utskottet bort hemställa,

att riksdagen må

b) anvisa

1) med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande förslag och med avslag å herrar K. O. Ericsons m. fl. och Olssons i Kullenbergstorp m. fl. motioner I: 224 och II: 284 samt herr Lindmarks motion I: 382 till *byggande av landsvägar och vanliga bygdevägar* för budgetåret 1932/1933 ett extra reservationsanslag av 5,250,000 kronor, att direkt utgå av automobilskattemedel,

2) med bifall till de av herrar Möller m. fl. och Hansson i Stockholm m. fl. väckta motionerna I: 110 och II: 196, i vad motionerna avse förevarande anslag, som *ytterligare anslag för byggande av landsvägar och vanliga bygdevägar* ett extra reservationsanslag av 5,000,000 kronor.

beträffande *punkt I. e)*

av herrar *Alexander Nilsson* och *Strindlund*, vilka ansett, att utskottet bort hemställa om bifall till de av herrar K. O. Ericson m. fl. och Olsson i Kullenbergstorp m. fl. väckta motionerna I: 223 och II: 331, i vad motionerna avse höjning till 55 % av underhållsbidraget från automobilskattemedlen; samt

vid *punkt I. f)*

av herrar *Alexander Nilsson* och *Strindlund*, vilka ansett, att utskottet bort tillstyrka bifall till de av herrar K. O. Ericson m. fl. och Olsson i Kullenbergstorp m. fl. väckta motionerna I: 223 och II: 331, i vad motionerna avse ordinarie vägunderhållsbidragets täckning av andra statsinkomster än automobilskattemedel.